ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Β'. (ΙΕ'). ΑΡΙΘ. 71 (706). ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ *Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 25ῃ Αὐγούστου 1920.*

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΛΑΓΗ

Βάσκανος δαίμων ἐπίκρανε πάντοτε σχεδὸν τὰς ἐθνικὰς εὐτυχίας διὰ μεγάλων ἀτυχημάτων. Τὴν ἐθνικὴν εὐφροσύνην ἐπὶ τῷ πρώτῳ νικηφόρῳ Βαλκανικῷ πολέμῳ συνέστειλεν ἡ δολοφονία τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Γεωργίου Α' καὶ εἰς τὸν περίλαμπρον θρίαμβον τῆς 5 Αὐγούστου 1913 ἐπηκολούθησεν ἡ ὀξυτάτη ἀσθένεια τοῦ Β. Κωνσταντίνου καὶ ὅλαι ὕστερον αἱ δειναὶ ἐκείναι περιπέτειαι αἵτινες συνετάραξαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν διαφωνίαν καὶ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ Β. Κωνσταντίνου καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἡ ἔκβασις τοῦ μεγάλου πολέμου ἐγένετο παρὰ πάντα ἀνθρώπινον λογισμόν, ὥστε νὰ δικαιωθῶσιν ἀμφότεραι αἱ ἀντιτιθέμεναι γνῶμαι καὶ ἡ σφοδρὰ καὶ ὀξεῖα ἀντίθεσις ἐκείνη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὡς ἄριστα τὰ ἐθνικὰ δίκαια ἡμῶν.

Ἡ Ἑλλάς, διὰ τῆς ἐπιμόνου ἀρνήσεως τοῦ Β. Κωνσταντίνου νὰ μετάσχῃ αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας τῆς Καλλιπόλεως ἢ νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Σέρβων κατὰ Γερμανῶν, Αὐστριακῶν, Βουλγάρων καὶ Τούρκων, ὅτε ὁ Συμμαχικὸς στρατὸς ἐν Μακεδονίᾳ ἦτο ἀνεπαρκέστατος κατὰ τὴν ὁμολογίαν σήμερον τῶν ἁρμοδίων παρὰ τοῖς Συμμάχοις, ἀπηλλάγη τῶν μεγίστων συμφορῶν, αἵτινες θὰ ἦσαν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνεπανόρθωτοι.

Ἡ ἐπίμονος καὶ παράφορος ἐπιμονὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ἡ Ἑλλὰς θυσιασθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων ἐπεσώρευσε κατ' αὐτῆς πολλὰς καὶ μεγάλας δοκιμασίας καὶ συμφοράς, αἵτινες χάρις εἰς τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἀπρόβλεπτον ἔκβασιν τοῦ πολέμου, ἀνέδειξαν τὸν κ. Βενιζέλον τὸν μάλιστα ἀφοσιωμένον θεράποντα τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς Μ. Βρεττανίας, ὥστε ν' ἀπολαύῃ τῆς ὑπερτάτης ἐμπιστοσύνης καὶ συμπαθείας αὐτῶν, ἐνῷ οὗτοι τυγχάνουσι κύριοι τῆς παγκοσμίου καταστάσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Συνεννοήσεως ὑπέβαλε τὴν Ἑλλάδα εἰς δεινοτάτας δοκιμασίας καὶ συμφορὰς καὶ μικροῦ δεῖν ἐθυσίασεν αὐτήν, θεωρεῖται σήμερον ὁ πιστότερος καὶ μᾶλλον ἀφοσιωμένος φίλος καὶ θεράπων αὐτῆς καὶ τοῦτο ἐπὶ μεγάλῳ ἀγαθῷ τῶν ἐθνικῶν διεκδικήσεων ἡμῶν.

Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μεγάλου πολέμου ὑπερίσχυεν ἡ ἑτέρα τῶν ἀντιτιθεμένων πολιτικῶν τοῦ Β. Κωνσταντίνου ἢ τοῦ κ. Βενιζέλου, τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια διέτρεχον τὸν μέγιστον κίνδυνον. Ἡ Ἑλλὰς παραμένουσα οὐδετέρα μέχρι τέλους τοῦ πολέμου ἀμφίβολον εἶναι ἂν διεκδικοῦσα τὰ ἐθνικὰ δίκαιά της θὰ ἐπετύγχανε ταῦτα, ὡς μὴ ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν Συμμάχων, ἂν δὲ ἀπεδύετο εἰς τὸν φοβερὸν πόλεμον ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, ὡς ἤθελεν ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ ὑπέμενε τὰς αὐτὰς συμφορὰς οἵας ἡ Σερβία καὶ ἡ Ρωμανία εἰμὴ καὶ μεγαλειτέρας παρὰ Βουλγάρων καὶ Τούρκων, καὶ ὅτε θὰ ἐκαλεῖτο νὰ καταλάβῃ τὰς ἐπιδικασθείσας εἰς αὐτὴν χώρας ἀπὸ τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Τουρκικῆς συνθήκης, θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ κινήσῃ καὶ ἕνα δάκτυλον, ἐπειδὴ ἦδη βέβαιον ὅτι διὰ τὴν ἀπόφασίαν της αὐτήν, ἡ Τουρκικὴ, πρὸ τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν ταρταρινισμῶν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶ, θὰ ἐτροποποιεῖτο εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πᾶσαι αἱ ἄλλαι διαλαληθεῖσαι εὐκαιρίαι ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς πόλεμον ἀπεδείχθησαν εὐκαιρίαι πρὸς καταστροφὴν τῆς Ἑλλάδος—καὶ ἂν μάλιστα ἐπετύγχανον τοῦ σκοποῦ των,—μία δὲ μοναδικὴ καὶ μεγίστη ὑπῆρξεν ἡ εὐκαιρία πρὸς ἐπικαιροτάτην καὶ ἐθνωφελεστάτην χρησιμοποίησιν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ἡ ἐκστρατεία κατὰ τοῦ Κεμὰλ καὶ Τζαφὲρ Ταγιὰρ ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ. Τὴν ἀνυπολόγιστον σημασίαν καὶ ἀ' αν τῶν δύο τούτων νικηφόρων ἐκστρατειῶν οὐδεὶς Ἕλλην βεβαίως ὑποτιμᾷ, διότι ἐξησφάλισαν αὗται τὰς γενομένας ὑπὸ τῆς συνθήκης παραχωρήσεις καὶ ἀνέδειξαν τὴν Ἑλλάδα ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἱκανὴν στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς ἵνα κατέχῃ καὶ κυβερνᾷ ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐνομίᾳ τὰς παραχωρηθείσας εἰς αὐτὴν χώρας καὶ πλείονας τούτων.

Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα τὰ μέγιστα συνετέλεσαν ἡ ἐπιφυλακτικὴ καὶ ἐπίμονος στάσις τοῦ Β. Κωνσταντίνου, ὅπως ἀπόσχῃ ἐνωρὶς τοῦ πολέμου ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἡ ὁρμητικὴ καὶ ἀνυπόμονος ἀφοσίωσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων; Οὐδέποτε ἴσως ἀντίθεσις τόσον ὀξεῖα ἤγαγεν εἰς τόσα εὐτυχῆ ἀποτελέσματα πρὸς τιμὴν ἀμφοτέρων τῶν ἀντιτιθεμένων. Μετὰ τὰ τόσον εὐτυχῆ καὶ λαμπρὰ ταῦτα ἀποτελέσματα εἶναι ἀδικαιολόγητος ἡ περαιτέρω ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ ὅλῳ διχοστασία καὶ ἔρις μεταξὺ βασιλικῶν καὶ βενιζελικῶν. Αἱ περὶ προδοσίας δῆθεν καὶ ἀφιλοπατρίας ἀντεγκλήσεις εἶναι καὶ ἀβάσιμοι καὶ ἀδικαιολόγητοι ὅλως, διότι ἀμφότεραι αἱ ἀντιθέμεναι πολιτικαὶ γνῶμαι συνετέλεσαν ἐξίσου εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων μετὰ τὴν Θείαν Πρόνοιαν.

Ὑπέρτατα συμφέροντα ἐθνικὰ ἐπιβάλλουσιν ἤδη τὴν γενικὴν ἐν τῷ ἔθνει διαλλαγὴν καὶ τὴν γεφύρωσιν τοῦ δημιουργηθέντος ἐν αὐτῷ χάσματος, ἵνα ἡνωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἀπερίσπαστος ἀναλάβῃ τὴν ἀρίστην διοργάνωσιν τῆς μεγάλης ἤδη Ἑλλάδος πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν.

Ἡ Ἑλληνικὴ πολιτεία ἔχει σήμερον ἀνάγκην ὅλων τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν πρὸς ὁλοκληρωτικὴν ἀναδιοργάνωσιν ἣν ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὴν αἱ νέαι συνθῆκαι καὶ ἀποκατάστασιν ἐντελοῦς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν διοικήσεως.

Πρὸς ἀποκατάστασιν γενικῆς διαλλαγῆς καὶ ἑνότητος ἐπιβάλλεται γενικὴ ἀμνηστεία εἰς ἅπαντα τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα πραγματικὰ ἢ φανταστικὰ καὶ ἡ ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως χρησιμοποίησις τῶν ὑπηρεσιῶν πάντων τῶν δυναμένων νὰ παράσχωσι τοιαύτας πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην καὶ ἐπιβαλλομένην ἀναδιοργάνωσιν.

Αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι πρέπει ν' ἀποδοθῶσι πᾶσαι εἰς τὸ ἔθνος, ἀφιέμενον ἐλεύθερον περὶ τὴν ἔννομον ἄσκησιν αὐτῶν, καὶ ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ὀφείλει ν' ἀποβάλῃ τὸν δικτατορικὸν καὶ τρομοκρατικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, ὅστις ὡς ἐφιάλτης βαρύτατος πιέζει τὸ ἔθνος ὅλον.

Ὅπως εἰς τὰς κρισίμους ἡμέρας τοῦ πολέμου ἐπεβάλλετο σχηματισμὸς οἰκουμενικῶν κυβερνήσεων πρὸς παράστασιν τῆς ἑνότητος καὶ ὁμοφωνίας τῶν ἐμπολέμων ἐθνῶν, καὶ σήμερον ἐν τῇ μεγάλῃ Ἑλλάδι ἐπιβάλλεται τοιαύτη κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς γενικῆς διαλλαγῆς καὶ ἑνότητος τοῦ ἔθνους ὅλου.

Οὕτω μόνον θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ γαλήνη, ἡ νηφαλιότης καὶ ἡ πλήρης ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔθνους, ἵνα ἐπιδοθῇ ὁλοψύχως εἰς τὴν ἐξάλειψιν ὅλων τῶν δεινῶν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν δημιουργίαν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα πάσης προόδου καὶ εὐημερίας ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως κομματικῆς, φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς.

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ κατακτήσῃ τὴν ἀδίστακτον ἐμπιστοσύνην τοῦ τε Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὅλων τῶν ἀλλοεθνῶν καὶ ἀλλοθρήσκων ὑπηκόων αὐτῆς συγκροτουμένη μὲν καὶ αὐτὴ ἐκ μελῶν ἀντιπροσωπευόντων τό τε Ἑλληνικὸν ἔθνος ὅλον καὶ τὰς μεγάλας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπικρατείᾳ ὅλῃ μειονότητας, χρησιμοποιοῦσα δὲ τὰς ὑπηρεσίας πάντων ὅσοι δύνανται νὰ προσφέρωσι τοιαύτας ἐπωφελῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Οὕτω μόνον θὰ ἀπαλλαγῶσιν ὅσα τὸ ἔθνος ὑπέμεινε δεινὰ ὁπωσδήποτε, τὰ ἄλλα δὲ φύλα θὰ αἰσθανθῶσιν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν πειθόμενα ἀπράκτως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια εἶναι κτῆμα κοινὸν πάντων τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἐθνῶν ὡς καὶ πασῶν τῶν κοινοτήτων κοινὸς δὲ ὑποχρεώσεις καὶ κοινὰ δικαιώματα πρὸς αὐτὴν ἔχουσι πάντες οἱ συγκροτοῦντες αὐτήν.

ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ,

Ἡ καλλιεργητικὴ μέθοδος Ζὰν (*Jean*).—Ἐργασία τοῦ κ. *Desvaux* διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου.—Ἡ νεοκαλλιέργεια καὶ τὰ πειράματα τοῦ κ. *Rouest*.

[Προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος καὶ τῶν γεωργῶν τῆς νήσου ἐπὶ τῆς κάτωθι ἐκθέσεως τοῦ κ. *D. Zolla*, ἀπὸ 27ετίας ἤδη πραγματευομένου μετ' αὐθεντίας πάντα τὰ ἐν Γαλλίᾳ γεωργικὰ ζητήματα καὶ διαφωτίζοντος τὸ γαλλικὸν κοινὸν περὶ πάσης κινήσεως γεωργικῆς. Ἡ προκειμένη ἔκθεσίς του διαλαμβάνει μελέτας καὶ πειράματα καθ' ἃ ἐδείχθη ὅτι εἶναι δυνατὴ μεγάλη οἰκονομία ἐργατικῶν χειρῶν καὶ λιπασμάτων μετὰ μεγαλειτέρας παραγωγῆς, εἶναι δὲ τῶν μεθόδων τούτων ἡ γνῶσις ἀναγκαιοτάτη καὶ πρόσφορωτάτη εἰς τοὺς ἡμετέρους μικροκτηματίας γεωργούς.

Τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα ἂν μελετήσῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτην θὰ πεισθῇ ὅτι εἶναι τοῦ κόπου ἄξιον ν' ἀποστείλῃ ἀμέσως ἔνα τῶν εὐπαιδεύτων ἐπιθεωρητῶν του πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην ἐν Γαλλίᾳ τῶν ἐν λόγῳ μεθόδων καὶ πειραμάτων].

—Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΖΑΝ.

Πολὺ μακρὰν τοῦ νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ γαλλικὴ γεωργία συνετέλεσε πάσας τὰς προόδους ἃς πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν καὶ νὰ συντελῶμεν ἐσημειώσαμεν πάντοτε ἐν ταῖς «Γεωργικαῖς Ἐπιθεωρήσεσιν» ἡμῶν ἀπὸ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν, τὰς νέας ἑκάστοτε μεθόδους δι' ὧν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἡμῶν πλουσιωτέρας καὶ μεγαλειτέρας συγκομιδάς.

Ἡ Μέθοδος Ζὰν ἐφαρμοσθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ εἰς Πρὺ (*Bru*) ἐν Ὠδ (*Aude*), εἶναι ἀκριβῶς ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἀξίζουσιν ὅπως προκαλέσωσι τὴν προσοχήν. Ἐξετέθη αὕτη ὑπὸ τοῦ κόμητος Δὲ Πονσὲν (*de Poncins*) γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς Συνεργατικῆς τοῦ Νοτιανατολικοῦ, ἐν ἐνδιαφέροντι τεύχει ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἡ Ἕνωσις τοῦ Γεωργικοῦ Συνδικάτου ἐν Λυών.

21 rue d' Algerie, 1919.

Ἤδη τῷ 1913 ὁ κ. Μαλρὶκ πρώην πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἑταιρείας τῆς Γεωργίας ἐν Ὠδ (*Aude*) εἶχε συντάξει ἔκθεσιν περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Ζὰν καὶ εἶχεν ἐξάρει τὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς ὡς ἑξῆς:

1.) Ὁ κ. Ζὰν ἀντικαθιστᾷ τὸ ἄροτρον εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, δι' ἑνὸς «Καναδικοῦ καλλιεργητοῦ» τὸν ὁποῖον ἔχει τροποποιήσει τελειοποιήσας αὐτόν, οὕτως ὥστε νὰ ἐκτελῇ διαδοχικὰ σκαλίσματα (*grattages*) τοῦ ἐδάφους, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἀποτέλεσμα—μετὰ ὀκτὼ μέχρι δέκα διαδοχικῶν διασταυρώσεων—νὰ καθιστῶσι τὸ ἔδαφος εὐκίνητον, νὰ τὸ κονιοποιῶσι καθαρίζοντες αὐτό, καὶ νὰ θέτωσι τὸν σπόρον ὑπὸ ἐξαιρέτους συνθήκας ὅπως δ εὐκολύνωσι τὴν βλάστησιν, ἐξασφαλίζοντες ὅλως ἄλλως τε κατόπιν καλὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ τούτου τοῦ φυτοῦ.

2.) Ὁ ἐφευρέτης ἀποφεύγει τὴν ἐξάτμισιν δυνάμει τῶν τριχοειδῶν, καὶ, ἐξ ἄλλου, εὐνοεῖ κατὰ τοιοῦτον βαθμὸν—φαίνεται—εἴτε τὴν νιτροποίησιν εἴτε τὴν διάχυσιν τῶν ὀρυκτῶν ὀλῶν, ὥστε τὰ λιπάσματα τὰ λεγόμενα βιομηχανικὰ (ἤτοι χημικά), τὰ ἀζωτοῦχα ἰδίᾳ, καθίστανται ἀνωφελῆ.

3.) Ἡ ἐνέργεια τοῦ «καλλιεργητοῦ» εἶναι διαδοχικὴ, χωρὶς μεγάλης προσπαθείας ἕλξεως, καθ' ἑκάστην φοράν, ἐπαναλαμβανομένη καθ' ἑκάστην δεκαημέριαν ἢ δεκαπενθήμερίαν, καὶ ὁ κ. Ζὰν δύναται νὰ κάμῃ 20 ἑκτάρια δημητριακῶν δι' ἑνὸς μόνου ἐργόνου, ἑνὸς ζεύγους βοῶν καὶ ἑνὸς μόνου ἐργάτου, διευθύνοντος τὴν μηχανὴν καὶ καθημένου ἐπὶ ἕδρας.

4.) Δυνατὸν νὰ παράγωμεν ἄνευ *assolement* δημητριακοὺς σίτινες ἀποδίδουσι κατ' ἔτος πολὺ καλὰς συγκομιδὰς ἐπὶ γαιῶν λαν καταλλήλων καλῶς διακινηθεισῶν (*ameublies*) καὶ ἱκανῶς πλουσίων ὥστε νὰ μὴ ἔχωσιν ἀνάγκην λιπάσματος!

Ἐμμείνωμεν τώρα ἐπί τινων σημείων ἅτινα ἀξίζουσιν ἔλην τὴν προσοχὴν ἡμῶν.

Ἡ ἐλάττωσις τῶν προσπαθειῶν μας—καὶ κατὰ συνέπειαν τῶν δαπανῶν τῆς ἕλξεως—εἶναι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρουσα, προπάντων ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ. Ἐξ ἄλλου, ἡ δυνατὴ ἐλάττωσις τῶν ἐργατικῶν χειρῶν εἶναι οὐχ ἧττον ἀξία σημειώσεως.

Τί πρέπει τώρα νὰ σκεπτώμεθα περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν διὰ χημικὰ λιπάσματα, καὶ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ τελευταῖα ταῦτα εἶναι ἀνωφελῆ, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ κ. Ζὰν καὶ, ὡς φαίνεται, ὑποδεικνύει πάρατεταμένη καλλιέργεια ἄνευ κόπρου;

Ὡς πρὸς τοῦτο, ὁ κόμης *de Poncins* ὑποβάλλει ἡμῖν παρατηρήσεις πολὺ δεδικαιολογημένας. Ἡ ὁλικὴ παρακαταθήκη (*stock*) τοῦ φωσφορικοῦ ὀξέος ἢ τῆς ποτάσσης ἢ περιεχομένη ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἶναι ἐν μέρει μόνον ἀφομοιώσιμος. Τὸ λοιπὸν εἶναι ἐπιδεκτικὸν νὰ γένηται ἀφομοιώσιμον μικρὸν κατὰ μικρὸν ὑπὸ διαφόρους ἐνεργείας ἀλλὰ μᾶλλον ἢ ἧττον ραγδαίας. Ἐὰν αἱ ἐνέργειαι αὗται εἶναι βραδύτεραι ἢ ὅσον ἡ ἀπορρόφησις ὑπὸ τῶν φυτῶν, ἡ γονιμότης ἐλαττοῦται οὐχὶ δι' ἀπόλυτον πενιχρότητα τοῦ προκειμένου στοιχείου ἀλλὰ δι' ἀπλῆν ἔλλειψιν ἀφομοιωσιμότητος.

Τοῦτο ὅπερ ὑποχρεοῖ ἡμᾶς, συνήθως, ἵνα ἐπιτύχωμεν καλὰς ἀποδόσεις, νὰ παρέχωμεν εἰς τὴν γῆν δαπανηρὰ ἀφομοιώσιμα λιπάσματα, ἀγόμεθα ἐξεῖς τὸ νὰ διαχύνωμεν αὐτὰ κατὰ δόσεις πολλῷ μεγαλειτέρας τῶν αὐστηρῶς ἀναγκαίων ποσοτήτων διὰ τὴν συγκομιδήν, ἵνα ὦμεν βέβαιοι ὅτι ἑκάστη ρίζα θὰ εὕρῃ ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν ἕκτασίν της. Δὲν πρόκειται λοιπὸν ἐδῶ περὶ ἁπλῶν ἀναπληρώσεων· εἶναι γενναία καταβολή, ἀσωτος μάλιστα, ἣν ποιούμεθα εἰς τὴν γῆν, καὶ συχνὰ εἶναι καταβολὴ γινομένη πρὸς πλούσιον ὅστις ἀποκρύπτει τὸν θησαυρόν του.»

Ὁ συγγραφεὺς ἐκφέρει ἰδέαν τινὰ ἥτις μᾶς φαίνεται πολὺ ὀρθή, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἔκτασις τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. κόμητος *de Poncins* εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως προσοχῆς ἄξια. Ἔχει δίκαιον προσθέτων:

«Ὑποθέσωμεν τώρα τὴν ἀνακάλυψιν καλλιεργητικῶν τινων ἐργασιῶν ἱκανῶν νὰ ἐνεργήσωσι τὸν μετασχηματισμὸν τῶν ἀδρανῶν στοιχείων τοῦ ἐδάφους εἰς στοιχεῖα ἀφομοιώσιμα. Ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐπενέργεια αὕτη εἶναι ἱκανῶς μεγάλη ὅπως ἀνακαθιστᾷ βαθμηδὸν τὴν παρακαταθήκην τῶν ἀφομοιωσίμων στοιχείων, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχει ἀντλήσει ἑκάστη συγκομιδή!

Ἡ γονιμότης θὰ διατηρῆται χωρὶς νὰ ἐπηρεάζηται ποσῶς ὑπὸ τοῦ ἐλαφροῦ δανεισμοῦ τοῦ γενομένου ἀπὸ τῆς ἀδρανοῦς παρακαταθήκης (*stock*). Ὑποθέσωμεν ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ὑψώσωμεν τὴν ἐνεργητικότητα ταύτην εἰς ἀνώτερον ἔτι βαθμόν, ἡ γονιμότης τότε οὐ μόνον δὲν θὰ ἐκπέσῃ ἀλλ' ἔτι μᾶλλον θὰ αὐξηθῇ. Τοῦθ' ὅπερ ἀναμφιβόλως συμβαίνει εἰς Πρὺ (*Bru*) ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ συστήματος τῆς καλλιεργείας Ζάν, ἐπειδὴ ἡ πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι αἱ γαῖαι οὐδεμίαν ἐκεῖ ἐκδηλοῦσι δίψαν ἀφομοιωσίμων λιπασμάτων.

Ἐν ᾧ χρόνῳ τὰ λιπάσματα εἶναι σπάνια, ἡ μεταφορὰ δυσχερής, βλέπει τις πόσον ἐνδιαφέρον παρέχουσιν αἱ δοκιμαὶ τοῦ κ Ζάν.

Ἐπὶ πλέον, ὁ κ. *de Poncins* ἔχει δίκαιον λέγων ὅτι ἡ νέα μέθοδος δὲν εἶναι μόνον μέθοδος «Ξηρικῆς καλλιεργείας»—*Dry Farming*—ἐφαρμοζομένη προπάντων ἢ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χώρας τῶν ὁποίων τὸ κλίμα δὲν συνεπάγεται πτῶσιν βροχῶν ἱκανὴν ὅπως ἐπιτρέψῃ τὰς συνήθεις μεθόδους καλλιεργείας. Βεβαίως αἱ ἐργασίαι τῆς κινητοποιήσεως καὶ κονιοποιήσεως τοῦ ἐπιπολαίου στρώματος διατηροῦσι τὴν ὑγρασίαν τῶν βαθέων στρωμάτων, ἀλλ' ὑπάρχει τι πλέον. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς γονιμοποιήσεως τῆς μεθόδου Ζὰν δύνανται νὰ παρατηρηθῶσιν εἰς ἅπαντα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη ἔν τε τῇ χώρᾳ ἡμῶν.....καὶ ἀλλαχοῦ.

Δανειζόμεθα ἀκόμη παρὰ τοῦ κ. Δὲ Πονσὲν ἀνέκδοτόν τι ἄξιον νὰ παρατεθῇ ὧδε:

«Ἐνθυμοῦμαι, ἔλεγέ τις γεωργός, ὅτι εἶχον κατὰ τὴν νεότητά μου γείτονα γέροντά τινα πτωχὸν χωρικόν, ὅστις εἶχε μόνον μικρὸν ἀγρόν, καί, ἵνα καλλιεργῇ αὐτόν, δύο μικροὺς ὄνους καὶ ἕνα ἀρχέγονον ξύλινον ἐργαλεῖον. Ἡ ἀθλία ξυνώρις δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ σύρῃ ἄροτρον! Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ τοῦ θερισμοῦ, ἄνευ ἀναβολῆς καὶ ἄνευ διακοπῆς ἐσκάλιζε τὸ ἔδαφος διὰ τοῦ (*araire*) καὶ τῶν μικρῶν ὄνων του Καὶ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν πάντων, οὐδεὶς ἐν τῷ χωρίῳ εἶχεν ὅσον αὐτὸς ὥραίαν συγκομιδήν.»

Ὁ *Jean de La Fontaine* ὅστις ἦτο αὐτόπτης, εἶχεν ἤδη κάμει τὴν αὐτὴν παρατήρησιν καὶ ἔλεγεν ἐν τῷ βιβλίῳ του «Ὁ γεωργὸς καὶ τὰ τέκνα του» (*Le Laboureur et ses enfants*):

Creusez, fouillez, bêchez, ne laissez nulle place
Où la main ne passe et repasse.
Le père mort, les fils vous retournent le champ,
Deçà, delà, partout, si bien qu'au bout de l'an
Il en rapporte d'avantage.

Ἤ τοι

Ὀρύττετε, ἀνασκάπτετε καὶ σκάπτετε καὶ μὴ ἀφίνετε μέρος μὴ ἀφίνετε
Ὅπου τὸ χέρι νὰ μὴ περάσῃ καὶ νὰ ξαναπεράσῃ.
Ἀποθνήσκει ὁ πατήρ, καὶ τὰ παιδιά σας ἀνατρέπουσι τὸν ἀγρόν.
Ἀπ' ἐδῶ, ἀπ' ἐκεῖ, παντοῦ καλὰ ποῦ στὸ τέλος τοῦ ἔτους
Ἀποδίδει περισσότερον.

Τοῦτο εἶναι ἐπίσης τὸ συμπέρασμα ὅλως προσφάτου μελέτης δύο παρατηρητῶν τῶν κ. κ. *Bretignière* καὶ *Raron*, οἵτινες πρό τινος ἐδημοσίευσαν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐφαρμογῶν τῆς μεθόδου Ζὰν (*Journal d' agriculture pratique*, φύλλον τῆς 29 Ἰουλίου 1920)

(ἀκολουθεῖ).

---

* Σ. Σ. Κ. Φ. Εἴχομεν ἐν καιρῷ τότε δημοσιεύσει ἐν τῷ Κύπρ. Φύλακι ἀποσπάσματα τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ὁ κ. Βενιζέλος ἔφθασε τῇ 6.30 μ. μ. ἐπιβαίνων τοῦ «Ἀβέρωφ» καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς Φάληρον γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, τοῦ Ἀρχιναυάρχου, ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. (Περίεργον! διατί λείπει ὁ κ. Μελέτ. Μεταξάκης;)

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τοῦ Ναυάρχου κ. Κουντουριώτου καὶ τοῦ κ. Ρωμάνου ἐπέβη αὐτοκινήτου καὶ ἀνελθὼν εἰς Ἀθήνας διευθύνθη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν οἶκον του, ἀκευφημούμενος καθ' ὅλην τὴν πορείαν του ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἄφιξίν του ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου, ὅστις προσῆλθεν ἵνα τὸν συγχαρῇ ἐπὶ τῇ διασώσει του καὶ τῷ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπιτυχίας του, τῷ ἀπένειμε δὲ τὸν Σταυρὸν τοῦ πολέμου μετὰ δάφνης.

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων συνεκλήθη διὰ τὴν χθὲς Δευτέραν 24)6 Σεπτεμβρίου, ὅπως ψηφίσῃ νομοσχέδιον ἐπιτρέπον τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὸν Στρατὸν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ ἄλλα κατεπείγοντα μέτρα. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ καταθέσῃ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν Τουρκικὴν Συνθήκην ποιούμενος δηλώσεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ Κυβέρνησις ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ὅπως ἡ παροῦσα Βουλὴ μὴ ψηφίσῃ τὴν Συνθήκην.

—Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θὰ γένωνται τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου, θὰ μετάσχωσι δὲ τούτων οἱ πληθυσμοὶ τῆς Θράκης, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν Δωδεκανήσων, καθότι ἡ Ἰταλοελληνικὴ συμφωνία δὲν θὰ ἔχῃ ἐπικυρωθῇ ὅλη μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

—Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ρώμης δημοσιεύουν τὴν Ἑλληνοϊταλικὴν συνθήκην καὶ περὶ Δωδεκανήσων γράφουσιν αὗται ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ὅρων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2ον, ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ρόδον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Τουρκικῆς συνθήκης αὐτονομίαν.

Κατὰ τὸ τέταρτον ἄρθρον, οἱ κάτοικοι τῆς Ρόδου, οἱ ἔχοντες συμπεπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας ὀφείλουσι νὰ ἐκλέξωσιν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὴν Ἰταλικὴν ἢ τὴν Ὀθωμανικὴν

τὴν ὁποίαν ἡ Γαλλία εἶχε δώσει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, ὅτι ἡ νῆσος θὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐπομένην τοῦ συλλαλητηρίου μετέβη εἰς τὴν νῆσον Ἰταλικὸν μεταγωγικόν, ὁ δὲ λαὸς ὑπωθέσας ὅτι τοῦτο θὰ ἐνήργει κατάληψιν τῆς νήσου, συνοιθροίσθη εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ἀποδοκιμασίαν του. Ἐλάχιστα δὲ καθησυχαστικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐμφάνισις εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Γάλλου Κυβερνήτου, ὅστις διεβεβαίου λέγων ὅτι ὁ ἀποβιβασθεὶς Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς ἔκαμεν ἁπλῶς ἐπίσκεψιν τῆς νήσου.

ΑΘΗΝΑΙ, 4 Σεπτεμβρίου 1920 (Δελτίον τοῦ Τύπου τῆς πρωΐας τῆς 4 Σεπτεμβρίου). Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὴν χθὲς γενομένην συζήτησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ὀγδόης διατάξεως τοῦ θεμελιώδους νόμου, τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρον 31ον ἀναφέρεται εἰς τὸ δικαίωμα τοῦ Στέμματος τοῦ νὰ διορίζῃ καὶ νὰ παύῃ ὑπουργούς. Ὡσαύτως θὰ ἀναθεωρήσῃ τὸ ἄρθρον 37, ὅπερ παρέχει δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ τὸ 32ον παρέχον δικαίωμα κηρύξεως πολέμου. Θὰ φροντίσῃ ἰδίως ὅπως καθιερώσῃ προνόμια τοῦ Στέμματος κατὰ τρόπον κωλύοντα τὴν καταχρῆσιν δυνηθέντων νὰ προέλθῃ ἐξ ἀορίστων καὶ ἀνεπαρκῶν διατάξεων. Διὰ τὰς διατάξεις ἐκείνας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου δέον νὰ ἐξετασθῇ ἡ γνώμη ὅτι ἡ ψῆφος τῆς συγκαλουμένης βουλῆς εἶναι ἀπαραίτητος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἡ Κυβέρνησις θὰ μελετήσῃ τὰς σχετικὰς νεωτέρας νομοθεσίας ἰδίως τὴν τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλὴν δύο φορὰς διαδοχικῶς. Ὅσον ἀφορᾷ, τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ Ὑπουργῶν θὰ συνταχθῇ θεμελιώδης νόμος ὥστε νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θέλησις τῆς πλειονοψηφίας τῆς Βουλῆς. Κατ' ἄλλας πληροφορίας, τὸ Ὑπουργ. Συμβούλιον συνεζήτησεν ἐπίσης τὸ περὶ διαδοχῆς τοῦ θρόνου ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Βασιλεὺς δὲν κέκτηται νόμιμα τέκνα. Ὑπεστηρίχθη ὅπως ὁ μέλλων Βασιλεὺς ἐκλέγηται ὑπὸ 2)3 τοῦ Κοινοβουλίου, ἐν ᾧ ἕτεροι ἀποβλέπουν πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἣν ἐξεδήλωσαν, δηλ. ἡ Βασιλεία ἐκλείπει μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος θὰ εἰσαχθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν σύγκλησιν τῆς Συνόδου τῆς Βουλῆς. Ἡ Βουλὴ θὰ συζητήσῃ ἐπίσης τρία νομοσχέδια τροποποιητικὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου καὶ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν, τὴν ψῆφον τῶν ἐν τῷ μετώπῳ στρατιωτῶν καὶ τὴν ἐκλογὴν τῆς Θρᾴκης, ἥτις δύναται νὰ γίνῃ διὰ συστήματος δελτίων. Ὡσαύτως θὰ ἀποφασισθῇ ὅπως εἰσαχθῇ ἄρθρον ἑκατοστὸν ὄγδοον τοῦ Συντάγματος προνοοῦν ὅπως ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ψηφίζηται ὑπὸ δύο διαδοχικῶν Συνόδων τῆς Βουλῆς.

Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι αἱ ταραχαὶ τῶν ἐργατῶν τῆς Ἰταλίας κατέληξαν εἰς Συνένωσίν των μετὰ τῶν ἀπεργῶν καὶ κατάληψιν τοῦ ναυστάθμου Βενετίας.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην χωρὶς νὰ ἀποβιβασθῇ, ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Στεργιάδου καὶ Παρασκευοπούλου.

Μεταξὺ τῶν τροποποιήσεων αἱ ἐφημερίδες σημειοῦν ἐκείνην, ἥτις μ λλει νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν μειονοτήτων συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν συνθήκην.

Ἐν Ἀθήναις τὸ πρόγραμμα διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Τουρκικῆς ἐορήνης, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 14)27 καὶ 15)28 Σεπτεμβρίου, προνοεῖ περὶ ἐκδρομῆς ὅλων τῶν δημάρχων τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Σμύρνην. Πιθανῶς ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θὰ μετάσχῃ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης.

Ἡ κατασκευούργησις τοῦ Ι. Δραγούμη.

Ἡ γενομένη νεκροψία ἐπὶ τοῦ ἐκταφέντος νεκροῦ τοῦ ἀοιδίμου Ἰ. Δραγούμη ἔδειξεν ὅτι οὗτος ἔφερε δώδεκα διαμπερῆ τραύματα διὰ πιροβόλων (ἤτοι Μάνλιχερ στρατιωτικῶν) καὶ τέσσαρας λογχισμοὺς κατὰ τὸ στῆθος καὶ τὸν ἕτερον μηρόν.

Πραγματικὴ καὶ φρικώδης κατασκευούργησις πολιτικοῦ ἀνδρὸς μεγάλου ἤδη πολιτικοῦ σταδίου καὶ μεγαλειτέρου πολιτικοῦ μέλλοντος κατὰ τοῦ ὁποίου ἀδύνατον νὰ ἐπιρριφθῇ οἱαδήποτε καὶ ἀπωτάτη σχέσις πρὸς τὴν δολοφονικὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Παραδόξως, ἐνῷ ἀνακαλύπτονται συνέναγοι καὶ συνωμόται ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ὅλην καὶ τὴν Δύσιν καὶ Ἀνατολὴν εἰς τὴν ἀπόπειραν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γνωσθῇ ὁ λοχίας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὃν παρεδόθη ὁ Ἰ. Δραγούμης ἵνα ὁδηγηθῇ εἰς τὸ Φρουραρχεῖον.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συνθήκης τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας εἰρήνης προεκάλεσε ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν ἐν Σμύρνῃ. Αὐτοστιγμεὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις εὑρέθη πλέουσα εἰς τὰ ἐθνικὰ χρώματα, σκηναὶ δὲ προκαλοῦσαι τὰ δάκρυα ἐξετυλίσσοντο εἰς τὰς ὁδούς, ὅπου ἀλλόφρονες οἱ κάτοικοι ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ στρατοῦ. Τὴν 11ην νυκτερινὴν δύναμις χωροφυλάκων κατέλαβε τὰς εἰσόδους καὶ τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ διοικητηρίου, ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἐγένετο ἡ κατάληψις τῶν ἀστυνομικῶν καταστημάτων τῆς πόλεως καὶ τῶν προσωτείων. Οἱ Τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι εἶχον ἑτοιμάσῃ τὰ πρωτόκολλα τῆς παραδόσεως ἀνεχώρησαν ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν.

Τὴν ἑνάτην πρωϊνὴν ὥραν ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ὑπάτης Ἁρμοστείας κ. Γουναράκης ἡγούμενος τοῦ προσωπικοῦ τῆς διοικήσεως μετέβη εἰς τὸ διοικητήριον ὅπου μετ' ὀλίγον προσῆλθεν ὁ νομαρχεύων Μπεσὴμ Βέης ὅστις μετὰ τοὺς τυπικοὺς χαιρετισμοὺς ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν κ. Γουναράκην εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Κυβέρνησίς μου διὰ κρυπτογραφικοῦ τηλεγραφήματος μὲ διέταξε νὰ σᾶς παραδώσω τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἐπιτρέψω εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας Τούρκους ὑπαλλήλους νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς θέσεις των ὑπὸ τὴν νέαν διοίκησιν, τῇ ἐγκρίσει σας. Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε, δυνάμεθα ἀμέσως ν' ἀρχίσωμεν τὴν παράδοσιν.»

Πράγματι μετ' ὀλίγον ἀρχεται ἡ παράδοσις ἐντὸς τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ Νομάρχου, παρουσιάζοντος αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Γουναράκην τοὺς Τούρκους τμηματάρχας, καὶ τούτου συνιστῶντος αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους των.

Παρεδόθησαν κατὰ σειρὰν αἱ οἰκονομικαί, ταμειακαί, μεταναστεύσεως, λογιστικοῦ καὶ ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας ὑπηρεσίαι. Αἱ διατυπώσεις τῆς παραδόσεως διήρκεσαν μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Στεργιάδου, δώδεκα ἀνώτεροι οἰκονομικοί, Ἕλληνες ἀποσπῶνται διὰ διατάξεως ὑπηρεσίας τοῦ τελωνείου μὲ τὸν τίτλον ἐλεγκτοῦ.

Τὸ ταμεῖον τοῦ νομοῦ παραδοθὲν εὑρέθη περιέχον 865,000 λίρας εἰς χαρτονόμισμα καὶ 600 εἰς χρυσόν.

Ὁ παρὰ τῇ συμμαχικῇ λογοκρισίᾳ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας Ρασὶμ βέης ἀπεσύρθη.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ Μ. ΑΣΙΑΝ

Ἀθῆναι, 17)30 Αὐγούσου 1920, ὥρα 4 μ. μ. (Ἀναφορὰ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου τῆς 2ας Αὐγούστου.) —Τὰ στρατεύματά μας προήλασαν χθὲς τὴν πρωΐαν πρὸς ἀνατολὰς τῆς Φιλαδελφείας καὶ ἔφθασαν σήμερον τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Οὐσάκ, τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὁ ἐχθρός, ὅστις ὑπεχώρησε κατόπιν μικρᾶς ἀντιστάσεως.

Ἡμέτερα ἀποσπάσματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ καλύψωσι τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ, κατέλαβον ταύτην τὴν χθὲς τὴν πρωΐαν ἀνατολικῶς τοῦ Κουλαδάν, ἀφοῦ ἀπώθησαν τὸν ἐχθρὸν ἄνευ δυσκολίας. Αἱ ἀπώλειαί μας εἶναι ἀσήμαντοι. Ὁ ἐχθρὸς ἐγκατέλειψεν αἰχμαλώτους καὶ μυδραλλιοβόλα. Ἐξεμηδενίσαμεν τὸν ἐχθρόν.

Ἀθῆναι, 19)1 Σεπτεμβρίου 1920. (Δελτίον ἐπιχειρήσεων τῆς 17)30 Αὐγούστου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου). —Αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις, αἵτινες ὑπερήσπιζον τὸ Οὐσὰκ ἐπὶ τῆς γραμμῆς Κίρκοι Ἀτναὶζὰκ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Σεράϊκιοϊ συνιστάμεναι ἐκ 4 συνταγμάτων πεζικοῦ πυροβολικοῦ, ὑπεχώρησαν μετὰ τινα ἀντίσταιν πρὸ τῆς ὁρμῆς τῶν ἡμετέρων. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πολὺ ἀνώτεραι ἐκείνων αἵτινες εἶχον ἀναγγελθῆ διὰ προηγουμένων πληροφοριῶν. Ἐστρατήλθησαν εἰς χεῖρας 12 τηλεβόλα, 90 ὅπλοι, 4 ἁρμάμαξαι καὶ 100 βαγόνια. Τραῖνα μεταβαίνοντα ἀπὸ τὸ Οὐσὰκ εἰς Ἀφιὸν—Καραχισὰρ πλήρη ζωοτροφιῶν καὶ ἄλλων ὑλικῶν κατεστράφησαν εἰς 1500 μέτρα ἀνατολικῶς τοῦ Οὐσὰκ ὑπὸ τῶν βομβιμάτων τοῦ ἡμετέρου πυροβολικοῦ. Τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Οὐσὰκ εὑρέθη μετὰ τὴν κατάληψιν πυροπλημένον ὡς καὶ ἄλλο ὑλικὸν ἀεροπλοΐας. Αἱ ἡμέτεραι ἀπώλειαι εἶνε 2 στρατιῶται φονευμένοι, εἷς ἀξιωματικὸς καὶ 10 στρατιῶται πληγωμένοι.

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ

Πρὶν ἢ παραγγείλετε τὰ Μουρουνέλαιά σας ζητήσατε τιμὰς παρὰ τῶν ἐν Λάρνακι κ. κ. Στ. Τσολακίδου καὶ Μ. Μιχαηλίδου, οἵτινες εἶναι γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Κύπρον τοῦ περιφήμου ἐργοστασίου AYRTON SAUNDERS & Co Ltd LIVERPOOL.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Ποιότης ἀρίστη. (6—4)

ΕΟΡΤΗ ΕΟΡΤΩΝ — ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡρισε τὴν 14ην καὶ 15ην προσεχοῦς Σεπτεμβρίου πρὸς πανηγυρισμὸν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν προγονικὴν κληρονομίαν ἡμῶν.

Τὸ Πανελλήνιον ὅλον μετὰ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ θὰ συμπανηγυρίσῃ ἐν ἡμέρᾳ ἥτις ἀνακαλεῖ μεγάλα καὶ ἔνδοξα γεγονότα τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας καθ' ἣν ἀνεστηλώθη ὁ Τίμιος Σταυρὸς καὶ πάλιν μετὰ τὴν ἔνδοξον ἐκστρατείαν τοῦ μεγάλου Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου καὶ τὰς λαμπρὰς νίκας αὐτοῦ κατὰ τῶν Περσῶν, ψάλλεται ὁ θεσπέσιος παιάν

Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου φυλάττων πολίτευμα.

Οἱ φίλοι διδάσκαλοι πεποίθαμεν ὅτι θὰ σπεύσωσιν ἑνωρίτερον ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας ὅπου θὰ διδάξωσιν ἵνα καὶ ἡ Κύπρος ὅλη συμπανηγυρίσῃ μετὰ τοῦ ἄλλου Ἑλληνισμοῦ.

ΑΣΤΟΧΟΣ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧ. ΕΚΠΑΙΔ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

Ἐγνώσθη ἤδη ὅτι ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπεία Λευκωσίας ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ μετὰ τινων ἄλλων ἀποφάσεών της διώρισε δύο ἐπὶ πλέον διδασκάλους διὰ τὰ σχολεῖα Λευκωσίας ἀντὶ μισθοῦ £90 ἕκαστον καὶ ἀξιοῖ ἵνα λειτουργήσῃ καὶ τρίτη δημοτ. σχολή, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῷ π. Μαστίῳ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐκτελουμένη συνεπάγεται ἐπιβάρυνσιν τῆς σχολ. φορολογίας τῆς ἡμετέρας κοινότητος τοὐλάχιστον £400, ἥκιστα ἐπίκαιρος δὲ εἶναι ἡ σημερινὴ χρηματικὴ κατάστασις πρὸς τοῦτο.

Ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία Λευκωσίας ἐμελέτησε σοβαρώτατα τὸ ζήτημα τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς κοινότητος καὶ περιῆλθεν εἰς ἀληθὲς δίλημμα. Αἱ μισθοδοσίαι ὅλου τοῦ προσωπικοῦ ἔδει νὰ αὐξηθῶσιν, ἄλλως δὲν θὰ εἶχε διδακτικὸν προσωπικόν, ἐνῷ συγχρόνως πάντες οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκιῶν τῶν χρησιμοποιουμένων ὡς σχολείων ἀπῄτουν γενναίας αὐξήσεις ἐνοικίων, ἐπειδὴ δὲ πᾶσαι αὗται εἶναι πεπαλαιωμέναι χρήζουσι κατ' ἔτος δραπανηροτάτων ἐπισκευῶν.

Διὰ ταῦτα ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία, ἐξοικονομοῦσα τὸ παρόν, ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ, ἀπεφάσισε νὰ διορίσῃ προσωπικὸν διδακτικὸν ὅσον ἦτο καὶ κατὰ τὸ προηγηθὲν σχολικὸν ἔτος ἀφήσασα εἰς εὐθετώτερον καιρὸν τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν τρίτης σχολῆς, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ οἴκημα ἀνεκτόν, πρὸς τοῦτο, δὲν ὑπάρχει διαθέσιμον καὶ ἂν εὑρίσκετο, αἱ ἀξιώσεις τοῦ ἰδιοκτήτου θὰ εἶναι ὑπέρογκοι. ἐπὶ πλέον δὲ ἡ χορηγία τῆς Κυβερνήσεως παραμένει ἡ αὐτή, καὶ ἐλλῃ ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη πίπτει ἐπὶ τῆς κοινότητος, ἥτις φορολογεῖται ἤδη βαρύτατα καὶ πᾶσα αὔξησις τῆς σχολ. φορολογίας ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁρίου θὰ ἐπιβαρύνῃ μεγάλως τὰς ἐπαγγελματικάς, ἰδίας, καὶ ἐργατικὰς τάξεις.

Ἡ σχολ. Ἐπιτροπεία διὰ ταῦτα μετῆλθε πᾶσαν δυνατὴν οἰκονομίαν περὶ τὸν διορισμὸν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὸ νέον σχολ. ἔτος ν' ἀνέλθῃ εἰς £3790 ἀντὶ £3502 ὅσαι ἦσαν πέρυσιν, ἤτοι ἐπὶ πλέον £288, καὶ τὴν αὔξησιν ταύτην ἀναβιβάζει ἡ Ἐπαρχ. Ἐπιτροπεία διὰ τῆς αἰτήσεως τῆς λειτουργίας τρίτης σχολῆς εἰς £688.

Ἀγνοοῦμεν τί θὰ πράξῃ ἡ Σχολ. Ἐπιτροπεία πρὸ τῆς δυσχερεστάτης θέσεως, εἰς ἣν περιάγεται ἀπέναντι τῆς κοινότητος, ὀφείλει ὅμως αὕτη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Σχολ. Ἐπιτροπείαν εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν της κατὰ τῆς τόσον ἀστόχου ταύτης ἀποφάσεως τῆς Ἐπαρχ. Ἐπιτροπείας.

ΕΠΙΣΗΜΑ

Εἰς δύο διαδοχικὰ φύλλα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομ. 20)2 καὶ 21)3 Σεπτεμβρίου ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια, ὡς εἰσαχθησόμενα εἰς τὸ Νομοθ. Συμβούλιον:

1) Τροποποίησις ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ.

2) Τροποποίησις ἐν τῷ Νόμῳ τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τοὺς τελωνειακοὺς δασμοὺς καὶ τὸ εἰσόδημα.

3) Τροποποίησις ἐν τῷ Νόμῳ περὶ Ἐκκαθαριστικοῦ Γραφείου ἐν Κύπρῳ.

4) Τροποποίησις τοῦ Νόμου περὶ μηνύσεως ξένων δικαστηρίων Νόμου τοῦ 1912.

5) Πρὸς παγίωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ Νόμου τοῦ ἀναγομένου εἰς τὴν σύστασιν καὶ διαχείρισιν τῶν Δημ. Σχολείων ἐν Κύπρῳ.

Συγκαλεῖται τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον εἰς συνεδρίαν τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ πρὸ μεσημβρίας.

ΚΛΑΔΕΥΜΑ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΥΠΟ ΧΡ. Γ. ΠΕΛΑΓΙΑ

Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐξεδόθη τῇ φροντίδι τοῦ «Συλλόγου Ἀποφοίτων Γεωργ. Σχολῆς» χρησιμώτατον διὰ τὴν δενδροκομίαν ἐν Κύπρῳ πόνημα συντεθὲν ὑπὸ τοῦ εὐπαιδεύτου ἐπιστήμονος γεωπόνου καὶ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Γεωργίας κ. Χρ. Γ. Πελαγίᾳ πραγματευόμενον τὴν κλάδευσιν τῶν ὀπωροφόρων δένδρων μετὰ συντομίας ἅμα καὶ σαφηνείας πολλῆς ὥστε πᾶς ἀγρότης νὰ ἔχῃ ἐν τούτῳ ἄριστον ὁδηγὸν εἰς τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην ἐργασίαν του.

Ἡ κλάδευσις τῶν καρποφόρων δένδρων ἐν Κύπρῳ εἶχε λησμονηθῇ ὑπὸ τὴν μακραίωνα τυραννίαν, ὡς εἶχε παραμεληθῇ ὅλως ἡ δενδροκομία διὰ λόγους εὐνοήτους, καὶ πρῶτος μὲν ὁ ἀοίδιμος Π. Γεννάδιος ἐκήρυξε τὴν δενδροκομίαν παρ' ἡμῖν ὡς μέγιστον παράγοντα τῆς οἰκονομικῆς εὐπραγίας τοῦ τόπου, τὴν δὲ κλάδευσιν κυρίως διέδωκεν ὁ κ. Ι. Φούμης μετ' ἐπιμονῆς καὶ δραστηριότητος ἀποτελεσματικῆς, ἐργασθεὶς καὶ μοχθήσας ὕστερεῖ ὅμως πάντοτε αὕτη ἕνεκεν τῆς μακροχρονίου προλήψεως καὶ τοῦ συντηρητικοῦ πνεύματος τῶν ἀγροτῶν.

Διὰ ταῦτα, τὸ προκείμενον ἐγχειρίδιον πρέπει νὰ τεθῇ εἰς χεῖρας παντὸς ἀγρότου καὶ ἰδίᾳ δενδροκόμου, ἀφοῦ μάλιστα τὸ ἀντίτιμον εἶνε ἐν μόνον σελλίνιον, θὰ ἦτο δὲ ὠφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῶν δημοτ. σχολείων.

Διατί τὸ Γεωργ. Τμῆμα νὰ μὴ ἀγοράσῃ ἀντίτυπα καὶ διανείμῃ δωρεὰν εἰς ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Νήσῳ Σχολεῖα;

Ὁ Σύλλογος τῶν ἀποφοίτων τοῦ τῆς Γεωργ. Σχολῆς εἶναι ἄξιος δημοσίου ἐπαίνου διὰ τὴν κοινωφελῆ πρωτοβουλίαν του.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΡΘΗ ἀπὸ τῆς π. Τετάρτης ἡ διατίμησις ἀπὸ πάντων τῶν εἰδῶν, σιτηρῶν καὶ ἄλλων κρ. διετηρήθη μόνον ἡ διατίμησις τῶν ξυλανθράκων πρὸς 1 1)2 γρ. τὴν ὀκάν. τοῦ ἄλατος, γονδρὸν μεμιγμένο 70 παράξες ἀλεσμένον δὲ πρὸς 2 γρ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς Κυριακῆς ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος ὁ κ. Γεώργιος Χ. Ἀργυρίδης καὶ ἡ Δνὶς Εἰρήνη Σ. Πετταρουλλίου ἐκ τῆς ἐνορίας Ἁγ. Σάββα. Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα χαιρόν τῆς μνηστείας τὸν χρόνον καὶ ταχὺν τὸν ὁμέναιον.

ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Γενικὴ Συνέλευσις.

Καλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τοῦ Λ. Σ. Σ. Κ. εἰς Γεν. Συνέλευσιν γενησομένην ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 30)12 Σεπτ. 1920 καὶ ὥραν 5 μ. μ.

Ἐκ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς μεθ' ἡμῶν συναλλαττομένους, ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Αὐγούστου 1920 ἡ ὀνομασία τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ὑπογραφή μας θέλει εἶσθαι

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

καὶ οὐχὶ Ε. Ι. Ἀντωνιάδης ὡς μέχρι σήμερον.

Καθιστῶμεν δ' ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ταχυδρομικὴ ἡμῶν διεύθυνσις εἶναι ἡ νέα ὀνομασία τοῦ Καταστήματός μας δηλ. πλῆρες τὸ Ὀνοματεπώνυμον ἡμῶν.

Κτῆμα Πάφος τῇ 28)10)8)1920.

Μετὰ τιμῆς

(6-3) ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΜΕΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ Παγκύπριον Ἑλληνικὸν Κοινὸν ὅτι ἡ ἐναρξις τῶν μὲν ἐγγραφῶν, τῆς ἀνεξετάσεως καὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ **Παγκύπριον Γυμνάσιον, τὸ Π. Διδασκαλεῖον** καὶ εἰς τὸ **Διδασκαλεῖον τῶν Φιλλέων** γενήσεται τῇ 2α τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου (ἐ.π.) τῶν δὲ μαθημάτων τῇ 16η τοῦ αὐτοῦ μηνός. Οὐδεὶς ἢ οὐδεμία γενήσεται δεκτὸς εἰς ἀνεξέτασιν ἢ κατατακτήριον ἢ εἰσιτήριον ἐξέτασιν πέρα τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἐὰν μὴ δικαιολογήσῃ ἀποχρώντως τὴν βραδύτητα, ἀλλὰ καὶ δεκτὸς γενόμενος θὰ θεωρῆται ὡς ἀπὼν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων.

ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΠΑΙΔΕΙΑ

Αἱ ἐγγραφαί, αἱ ἀνεξετάσεις, αἱ εἰσιτήριοι καὶ αἱ κατατακτήριοι ἐξετάσεις εἰς τὰ Ἑλλην. Ἐκπαιδευτήρια τῆς Κατωτέρας Παιδείας, ἤτοι τὰ Νηπιαγωγεῖα, τὰς Ἀστικὰς Σχολάς, τὰ Παρθεναγωγεῖα ἀρχονται τῇ 2α Σεπτεμβρίου καὶ τὰ μαθήματα τῇ 16η τοῦ ἰδίου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17/30 Αὐγ. 1920.

ἐκ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας.

ΣΗΜ. Προσκαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μαθηταὶ νὰ προσέλθωσι μέχρι τῆς 10)23 προσεχοῦς Σ)βρίου ἵνα συντελέσωσι εἰς τὸν λαμπρότερον πανηγυρισμὸν τῇ 14ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῆς ἐθνεκαρμοσύνου ἑορτῆς τῶν ἐθνικῶν εὐτυχημάτων.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 24)6 Σεπτ. 1920.

Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν τὴν ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν ἀγορὰν Κύκκου ἱδρυσιν παραγγελιοδοχικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ὑποκαταστήματός μου διὰ τὰς ἀγορὰς Λευκωσίας, Λάρνακος, Ἀμμοχώστου καὶ Πάφου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀδελφοῦ μου κ. Σωκράτους Ἰωαννίδου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΟΙΖΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

τὸ ὁποῖον θέλει ἀσχολεῖσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ἐργασίας ἃς διεξῆγον μετὰ τῶν πελατῶν μου μέχρι σήμερον μέσον ἀντιπροσώπου, ἤτοι λῆψιν καὶ ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἐπὶ παντὸς εἴδους.

Παρὰ τῷ ρηθέντι ὑποκαταστήματί μου θέλει ὑπάρχει διαρκὴς μικρὰ παρακαταθήκη διαφόρων εἰδῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἄμεσον ἐφοδιασμὸν τῶν πελατῶν καὶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ὁ Ἀδελφός μου κ. Σωκράτης Ἰωαννίδης θὰ ὑπογράφῃ ὁ ἴδιος διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ ρηθέντος ὑποκατα